

АБДУЛА АЛИШ- ӘКИЯТЛӘР ОСТАСЫ

Максат. 1) А. Алишка, аның ижатына хөрмәт тәрбияләү. Аның китапларын уку теләгә булдыру.

2) Театр сәнгатенә булган сәләтләрен үстерү.

3) Укучыларда әхлак сыйфатлары тәрбияләүдә ярдәм итү.

Жиһазлау. А Алиш портреты , аның китапларыннан , укучылар ясаган рәсемнәреннән күргәзмә , “ Мәгариф” , “ Мәгърифәт “ материаллары.

Кичә барышы.

I. Оештыру өлеши. (Һәр класс урыннарына кереп утыра)

II. Укытучының сүзе , әңгәмә.

-Хәзер мин сезгә китаплар күрсәтәм . Сез аларның исемнәрен әйтегез. Бу китапларны нәрсә берләштерә ? Охшаш яклары нәрсәдә ? (Укучыларның

жавабы) Сез язучы Абдулла Алиш турында нәрсәләр беләсез ? (Сентябрь аенда аның тууынаел булды. Бүген без – “Абдулла Алиш – әкиятләр остасы “ кичәсенә жыелдык.)

III. Абдулла Алиш турында сөйләү.

А.Алиш 1908 нче елның 15 нче сентябрендә хәзерге Спас районы Көек авылында туган . Бабасы Нурулла мулла булган , ә әтисе Габделбари хужалык эшләре белән шөгельләнгән, иген иккән, умарты караган. Әнисе Газизә укымышлы булган, шигырь һәм бәетләр чыгарган. 8 яштә Абдулланы әтисе үзләреннән 15 км ераклыктагы авылга мәдрәсәгә биргән. Аннан булачак язучы педагогия техникумы каршындагы мәктәпне тәмамлый.

1927нче елда Казанга килә, жир төзү техникумында укий. Шунда алган һөнәре буенча эшли. 1937 нче елдан Бөек Ватан сугышы башланганчы “ Пионер каләме ” (“ Ялкын ”) журналы редакциясендә, радиокомитетта эшли. Педагогия институтында укий. Ин күп язган еллары була бу. Алишны балаларның сөекле язучысы иткән әсәрләр - әкиятләр. 20 дән артык әкият яза. Аларны “ Нечкәбил ”, “ Әкиятләр ”, “ Ана әкиятләре ” исемнәре белән бастырып чыгара.

-Безнең укучылар әкиятләргә иллюстрацияләр ясаган иде, аларны карап китик (*Рәсемнәр курсәтмәлә*)

- Сугыш башлангач, 1941 нче елда фронтка китә , разведчик була. Чолганышта калып, фашистлар кулына әсир төшә. Берлин төрмәсендә Муса Жәлил белән очраша. 1944 нче елның 12 нче августында фашистлар Алишны үтерәләр. Ләкин әдипнең гомерен үлем чикләми. Абдулла Алиш, көрәштәше Жәлил кебек үк, туган халкы белән бергә киләчәккә горур атлап бара.

- 2001 нче елда туган авылы Көектә Абдулла Алишка һәйкәл салынды. Көектә, Казанның Балалар иҗаты үзәгендә, 55 мәктәптә аңа багышланган музейлар эшли. 1990 нчы елда ул 1нче дәрәҗә Ватан сугышы ордены белән үлгәннән соң бүләкләнде. Менә кем булган ул - Абдулла Алиш. Мәктәп елларыда ул төрле түгәрәкләргә йөри . концертлар оештыра , стена газеталары чыгара, шигырь – хикәяләр яза. Ул тәртипле бала булган, тәмәке тартмаган, сүгөнмәгән, мактандырга яратмаган, дусларына ярдәмгә ашкынып торган. Әнисе Газизә апа , улына багышлап, менә шуши шигырь юлларын иҗат иткән:

Рәхмәт булсын балама,
Тугры юллардан барган .
Дошманнарның йөрәгенә
Бик күп куркулар салган.
Дошманнарның алдында
Балам сүзендә торган.
Нинди газаплар курсә дә ,
Ҳаман нык , чыдам булган.

III. Абдулла Алиш әкиятләреннән викторина.

-Ә хәзер Алиш әкиятләрен беләбез микән? – шуны сынап карыйк.

1. “Сыерчык белән чыпчык” кайсы әкият геройлары?
 (“Мактандык чыпчык белән тыйнак сиерчык”)
2. “Бу нинди боерык ? Нәрсә ул койрык ? “ бу жөмләләр кайсы әкияйттән?
 (“Койрыклар”)
- 3.”Кайгырма , туганкай, йомшак Күянкай, кызыңың аягын бик тиз төзәтеп була.” (“Күян кызы”)
4. “ Серен эчендә торса , йортың тыныч булыр, жимерелмәслек ның булыр.”
 (“Сертотмас үрдәк”)
5. Алиш әкияrtlәре жиңел , “жырлап” уқыла. Алар мәкаль , әйтемнәргә бай. Менә бу мәкальләр кайсы әкияrtlәргә туры килә?
 - Телең озын булса , гомерен қыска булыр.
 - Батыр бер үләр ,куркак мен үләр. (“ Бикбатыр белән Биккуркак”)
- 6.Бер әкияйттән өзек тыңлагыз.(проигрыватель) Ул кайсы әкияйттән?
 (“Аерылғанны аю ашар , буленгәнне бүре ашар . ”)

IV. Абдулла Алиш әкияrtlәрен сәхнәләштерү.

1. “ Чукмар белән Тукмар “.

Автор. Бер әбинең ике этәче булган. Аларның берсе – Чукмар, икенчесе – Тукмар исемле. Чукмар чукырга бик оста, Тукмар тукмый икән. Әби килеп житсә:

Чукмар. Әби, әби, кара әле, Тукмарың, тукмый, тукмый бөтенләй күгәртеп бетерде.

Тукмар. Башымны кара әле әби, Чукмарың чукый-чукый канатып бетерде.

Автор. Әйтешеп кенә калмылар, тагын сугыша башлылар.

Әби. Чеп, чеп, чеп! Килегез монда этәчләрем. Мин сезгә жим сибәм. Сугышмыйча, тату гына ашагыз.

Тукмар. Син, миңа дигэн орлыкны ашадың, Чукмар.

Чукмар. Э син үзен минем бодайларны чуплисең бит. Тукмар, менә сиңа, менә сиңа.

Әби. Життеме сезгә юкмы? Дус, тату булып яшәгез, жим икегезгә дә житә бит.

Әтәчләр. Ярап, ярап әбекәй, моннан соң бер дә сугышмабыз.

Автор. Әтәчләр әби киткәч, тагын сугышырга тотынганнар.

Әби. Эле, сез һаман сугышасызымыни? Кызык итим әле мин сезне.

Автор. Әби Тукмарны күршеләренә кертеп күя. Чукмар үзе генә калгач, бик ямансылып, юныләп ашый да, эчә дә алмаган. Әбигә ул:

Чукмар. Тукмар булмагач, бик күңелсез әби. Син Тукмарны алыш кайт инде. Бүтән бер дә сугышмас идең.

Әби. Ярап, ярап! Алыш кайтсан кайтырмын инде. Әгәр дә тагын сугышсагыз, ул вакыт totam да берегезне сүйдирәм, аңладыгызма?

Чукмар. Аңладым, әби.

Автор. Әби Тукмарны алыш кайткан. Алар бик сагынышкан булганнар. Кочаклашып күрешкәннәр. Киләкчәктә бер дә сугышмаска сүз бирешкәннәр.

Укытучы: Бу әкият безне нинди булырга өйрәтә? (Дус-тату яшәргә, олыларның сүзләрен тыңларга.)

2. “Куян кызы”.

Автор. Бер куянның бик иркә, бик кадерле бер кызы булган. Ул аны бик яраты икән. (*Куян кызы белән чыга, аркасыннан сөя*)

Куян. Кызыым, кадерлем, мин хәзер кайтам. Тәртипле ,акыллы бул (*Чыгып китә*)

Куян кызы. Тиен дустым, кил әле, бергә уйныйик. (*Тиен белән уйныйлар*)

Автор. Көннәрдән беркөнне ул кызына киез итекләр алыш кайтып биргән.

Куян. Кызыым, кил әле монда. Мин сина жылы киез итекләр алыш кайттым. Аягыңа киеп куй әле шуларны. Аякларың тунмасын , сызламасын.

Куян кызы. Рәхмәт инде энием. Киез итекләрбик жылы икән.(Энисе чыгып китә, тиен белән уйныйлар)

Автор. Ләкин куян кызы жылы киез итекләрдән бик тиз түя,салыш ташлый да, энисе тапмасын дип, аларны яшереп куй.

Куян. Кызыым , киез итекләрне ник салдың, хәзер үк киеп куй.

Автор. Куян кызы энисе барында гына киез итекләрен киеп йөргән , энисе китүгә ул аларны салыш ташлаган һәм яшереп куйган. Кар өстеннән дә, боз өстеннән дә яланаяк йөгерә икән. Бер көн шулай йөгергән, икенче көнне дә шулай яланаяк йөргән, өченче көнне инде энисе янына аксый-аксый елап килгән.

Куян кызы. Эни-эни, минем аягым авырта , кара әле.

Куян. Ай кызыым, синең аягың шешкән ич. Инде нишләргә ? Бу баланы кая алыш барырга, ничек дәваларга?

Тиен. Кайғырма, туганкай, йомшак куянкай. Кызыңың аягын бик тиз тазартып була. Моның өчен Доктор Айболитка барырга , аңардан кинәш сорарга кирәк.

Куян. Доктор Айболит кайда тора? Анда ничек барырга?

Тиен. Мин Доктор Айболитның кайда торганын беләм. Сезгә юл күрсәтермен. (*Очесе бергә – Доктор Айболитка китәләр.*)

Автор. Барып житсәләр , Доктор Айболитның эше бик күп икән ,аңа урманның төрле ерткычлары дәваланырга килгәннәр икән.

Доктор Айболит. Син бүре менә монда күчеп утырып тор. Балаларны чиратсыз карыйм мин. Рәхим итеп утырыгыз. Нәрсә булды ? Нинди зарыгыз бар?

Куян. Доктор Айболит, кызымың аягы авырта , карый алмассыз микән?

Доктор Айболит. (*Куян кызының аягын карый*) Ай-ай-ай! Синең кызыым аягыңа сүүк тигән, карда ялан аяк йөргәнсөң. Хәзер аягыңа дарулар сөртеп , бәйләп жибәрәм (*Бәйли*). Менә шулай. Аягың тазаргач, киез итекләренне инде салкын көннәрдә бер дә салма, эниенең сүзен тыңла.

Куян. Тиен. Куян кызы. Рәхмәт сезгә, Доктор Айболит. Сау булыгыз.

Куян. Рәхмәт инде, сина да тиен дустым !

Тиен. Бергә гел шулай тату яшик.

Куян кызы. Әнием, синең сүзене тыңларга сүз бирәм. Икенче сине бер дә борчымам.

Уқытучы. Бу әкият безне нинди булырга өйрәтә? (*Әниләрнең сүзен тыңларга, әдәпле тәртипле булырга.*)

V.Кичәне йомгаклау.